

[Statsministeren.]

Virkningen af den Tilstand, som den kapitalistiske Verdensorden har ført over Verden.

Ordføreren for Forespørgerne (Hans Hansen): Jeg maa sige, at den højtærede Statsministers Svar egentlig var mere indholdsløst, end jeg havde ventet. Min Forespørgsel gik ud paa at faa oplyst — det var det centrale i mit Spørgsmaal —, om Regeringen agtede at foretage andet, end den hidtil har foretaget. Det blev, forekommer det mig, til Overflod besvaret af den højtærede Statsminister derhen, at det vilde Regeringen ikke.

Jeg understregede i min Forespørgsel meget stærkt de to Metoder, og jeg havde ikke tænkt mig, at Regeringen vilde gaa ind for den Betragtning, som Retsforbundets Forslag om Overgang fra Skat til Skyld er Udtryk for. Der gjorde den højtærede Statsminister sig mærkværdig nok skyldig i to Misforstaaelser paa een Gang, idet han henviste til et Blad, som vi kalder „Det frie Blad“, og til et Forslag om Kriseværn, som Retsforbundsgruppen havde stillet i 1928—29. Til det første skal jeg bemærke, at „Det frie Blad“ er et frit Diskussionsblad, som ikke har noget med Retsforbundets Politik at gøre; det er den højtærede Ministers første Misforstaaelse. Og dernæst: det Forslag, der var Tale om i 1928—29, er et helt andet end det, jeg forelagde i November i Fjor, saa Misforstaaelsen kan jo nok blive stor for den højtærede Minister, naar han her taler om to saa vidt forskellige Ting som disse.

Det Spørgsmaal, hvad Regeringen agter at gøre, er altsaa besvaret derhen, at Regeringen ikke agter at gøre noget ud over, hvad den hidtil har gjort, og hvorom jeg sagde — og jeg skal gentage det her —, at det er at spille Fallit i dette Øjeblik. Der er da kun tilbage at konstatere Regeringens Hjælpeleshed overfor dette store og vigtige Spørgsmaal.

Naar den højtærede Statsminister mente at kunne paastaa, at det socialdemokratiske Parti aldrig havde krævet Afkaffelse af Arbejdsløsheden, saa er denne Udtalelse først og fremmest som en Knytnæve mod de Artikler, der har staaet i Regeringens Organ, „Social-Demokraten“. Men dernæst maa jeg som noget rent positivt henvise til, at der her i Tinget den 19. Marts 1929 af det ærede Medlem Hr. Nygaard blev stillet en Dagsorden, som udtaler:

„Idet Folketinget misbilliger, at Ministeriet intet foretager sig til Modvirkning af Arbejdsløsheden“ o. s. v.

Jeg ved ikke, om det kan siges, at Regeringen og dets Parti ikke har ment, at Arbejdsløsheden kunde afskaffes, men jeg ved, at her er fremsat den Udtalelse, at man misbilliger, at de andre ikke har gjort det. Det er til Overflod dokumenteret ved denne Dagsorden.

Der er altsaa, som jeg sagde før, kun tilbage at konstatere, at Regeringen er magtesløs overfor det System, som i Øjeblikket har spillet Fallit. Maa jeg med Henviisning til de Foranstaltninger, som den højtærede Statsminister omtalte der skulde fortsættes, stille det Spørgsmaal, om det er Mening paa samme Maade som i Fjor at faa vedtaget et Sukkerroetilskud ogsaa i Aar. Der er ingen Grund til den Overlegenhed overfor det lille Retsforbund, som jeg havde en Følelse af der var i den højtærede Statsministers Tale. Her er ingen Grund dertil, al den Stund hele den højtærede Statsministers Tale kun var Udtryk for, at Regeringen med Hensyn til sin Opfattelse af det store Arbejdsløshedsspørgsmaal i Virkeligheden kan siges at være, som et æret Medlem her i Tinget for nylig udtrykte sig, lige saa nøgen, som da den kom til Verden.

Spørgsmaalet om, hvor længe den nuværende Regering vil sidde og konstatere sin Hjælpeleshed — ja, det vil jo blive et Spørgsmaal, der afhænger af, hvor længe og hvor stærkt den nuværende Situation vil udvikle sig, og om vi — og hermed skal jeg slutte — fremdeles skal være Vidne til, at Regeringen maa lade Politiet passe paa dets Medlemmer.

Hans Nielsen: Det er noget vanskeligt paa det nuværende Tidspunkt at afgøre, hvor megen Alvor der er bag ved denne Forespørgsel. Naar man hører den ærede Ordfører for Forespørgerne, ledes Tanken uvilkaarlig hen paa et kendt Optrin i den gamle nordiske Gudelære, det Optrin, hvor den blinde Høder skal fælde den gode Balder. Endnu er vi ikke klare over, om der er nogen Loke bag det ærede Medlem. Det er jo muligt, at der er en saadan Loke — det vil jo nok vise sig, før dette Møde slutter. Men jeg tror nu ikke, hvis man har slige Hensigter, at man faar noget Held med dem, den gode Balder falder neppe til Jorden som Følge af den Pil, det ærede Medlem her udskyder.

Dermed er jo ikke sagt, at ikke de Herrer Forespørgere godt kan opnaa Resultater af den Forespørgsel, de her har stillet. En saadan Forespørgsel er jo neppe kommet til Verden helt tilfældigt, og det, at den